

Kr. til ordentlige og overordentlige Udgifter, det vil sige et Afslag af ca. 600,000 Kr. Nu mener jeg ikke, at det egentlig er lidt, det er langt fra; lad os erindre, at i det første provisoriske Aar 1885—86 var der kun bevilget til Kultusministeriet til ordentlige og overordentlige Udgifter 2,117,400 Kr. med et rundt Tal, alene paa det almindelige Budget, jeg bortser fra de separate Fonds. Selv paa det almindelige Budget ere Udgifterne altsaa i de 9 Aar næsten fordoblede, men ogsaa paa de separate Fonds ere Udgifterne tiltagne ret betydeligt. Udgifterne til Universitetet ere saaledes stege fra 520,000 Kr. til 719,000 Kr., altsaa med saadan noget som med en 30—40 pCt. Til kirkelige Djemed forlangte den ærede Minister i Aar 265,000 Kr.; han maa lade sig nøje med 200,000 Kr.; men det er dog langt mere end, hvad han fik i 1885—86; da maatte Kultusministeren nøjes med 103,000 dertil. Kultusministeren har med stor Iherdighed kæmpet for de forskellige Forslag; hans Ændringer udgøre jo omtrent Halvdelen af dem, der have været forelagte til sidste Behandling, men i Stedet for Kirker har Ministeren alle de Steder, hvor der ikke var absolut Trang dertil, maattet lade sig nøje med Kapeller. Og skønt den højtærede Minister har kæmpet som en Løve, har han ikke opnaaet det, han ønskede, at faa Avlinger til Præstegaardene, eller at kunne foretage en Ombygning saaledes, at han, naar han solgte Jord, vilde kunne faa Lov til at bruge Pengene til at skaffe Jord til andre Præstegaarde. Folketinget har, saa vel Højre som Venstre, naar man ser bort fra Smaaenigheder, været enigt om, at han skulde lade sig nøje med Kapeller og Præstegaarde uden Avling. Og det er jo paa dette Budget, man har kæmpet om, hvorvidt det skulde være 382 eller 182 Kr., saa man ser, at man har taget det meget nøje. — Realkolebevillingerne ere ganske standsede; saa dersom den højtærede Minister vil have Bevillinger til ny Skoler, maa han faa dem ved at tage fra de ældre. Man erklærer udtrykkeligt: Nu standse vi, vi gaa ikke højere. Han har maattet opgive Bevillingen til Ribe Domkirke, i Aar i hvert Fald. Man siger, at det kan opsættes noget, i hvert Fald, indtil en nærmere Underfølgelse har fundet Sted. — Jeg tror dermed tilstrækkeligt at have godtgjort, at Behandlingen af den ærede Kultusministers Budget har haft en noget anden Karakter, end den har haft de foregaaende Aar. Vi have heller ikke i Aar de meget betydelige litterære Forhøjelser, som vi have haft de foregaaende Aar; ogsaa i saa Henseende

synes man nu at være i Færd med at sige Stop.

Dermed skal jeg forlade dette Ministerium. Indenrigsministeriet skal jeg nu slet ikke komme ind paa, thi det vide vi jo alle, at Indenrigsministeren og Indenrigsministeriet ere under Folketingets og Rigsdagens særlige Baretægt, idet Indenrigsministeren endog kan faa flere Penge, end han vil have, da det her er produktive Djemed, der er Tale om. — Vil man derimod se hen til Trafikministeriet, forholder det sig noget anderledes. For Jærnbanedriftens Vedkommende er der foreslaaet Bespareser paa omtrent et Par Hundredetusinde; og jeg skal for øvrigt tilføje, at det er Bespareser, som jeg ikke sætter saa særdeles Pris paa, da jeg mener, at det som Regel betyder, at enten faa de lavere lønede Bestillingsmænd og Funktionærer ved Banen mere Arbejde, end de have i Forvejen, eller ogsaa maa man paa de Jærnbanelinier, der ikke ere Hovedlinier, nøjes med en daarligere Drift, og ingen af Delene sætter jeg Pris paa. Folketinget har da ogsaa ved 3dje Behandling maattet give nogle Bevillinger, for at Arbejdet ikke skulde blive alt for strengt for en Del af det underordnede Personale.

Jeg tror, at man hellere maatte se at komme til Balance eller Overstud ad anden Vej, nemlig ved at opmuntre Ministeren til at forbedre Driften. Jeg sigter ikke her saa meget til den gennemgaaende Drift, der vel er nogenlunde godt ordnet, men til den lokale Drift, Driften paa Sidebanerne eller de Baner, som ikke have Betydning for den gennemgaaende Drift. Jeg har i Fjor spurgt den ærede Minister for offentlige Arbejder, om det var hans Mening f. Eks. at lægge Midtbanen over Skanderborg og Stern ode — Ministeren lovede at forbedre Forholdet eller at tage det under Overvejelse, men jeg har ikke mærket til nogen Forbedring. Jeg kunde ønske, at den ærede Trafikminister blev dømt til at færdes mellem Skanderborg og Stern en Gang daglig i en Maanedstid frem og tilbage; jeg tror, det vilde hjælpe. Driften er af en saadan Bestaafenhed, at jeg styer den Bane, naar jeg kan komme andre Vegne, og jeg mener dog ikke, at jeg hører til de mest utaalmodige. Jeg vælger at tage den længere Vej om ad Esbjerg — saa kan man rejse to Timer senere ud og dog være til samme Tid i Kjøbenhavn — fremfor at tage den kortere Vej. Ganske vist kan man ikke en Gang løse Billet — saa godt er det lavet — Besten om uden stykkevis. Man vil jo mene, at den naturlige Vej fra min Egn er over Skanderborg til Kjøbenhavn, men man kommer en Time før hjem, naar